

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 159 - 1 /ນ.ລ.

ດ້າລັດ
ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍການປະກາດໃຊ້ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004

- ອີງໄສ່ ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ.ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6/5/2003
- ອີງໄສ່ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຂໍ້ປະກາດໃຊ້ໂດຍລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ. ລາວ ສະບັບເລກທີ 40 /ສປປ, ລົງວັນທີ 13 /08/ 1994;
- ອີງໄສ່ ມະຕີ ຂອງກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເຫຼືອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ V, ສະບັບເລກທີ 45/ ສພຊ. V, ລົງວັນທີ 10/ 10/ 2003 ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ນົບປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກດໍາລັດ :

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004, ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 01 ຕຸລາ ປີ 2003 ເຖິງວັນທີ 30 ກັນຍາ ປີ 2004 ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທີ່ອປະເທດ.

ມາດຕາ 2. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004 ແມ່ນແຜນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕີກອງປະຊຸມ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສັງທິ 7 (ສະໄຫມທີ VII) ແລະມະຕີກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນເຫຼືອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ V ໃຫ້ປະກິດຜົນເປັນຈິງ, ໂດຍມີທີ່ດ້າງແລະໜ້າທີ່; ບັນດາ ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍ່ ແລະການດຸ່ນດັ່ງໃຫຍ່ ຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ; ຄາດໝາຍການລືບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກ, ຫລຸດຜ່ອນການຖາງປາ-ເຮັດໄສ ແລະຫລຸດຜ່ອນການປຸກຝຶ່ມ; ກໍາມີດໂຄງປະກອບ ພັດທະນາຕາມຂະແໜງການ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 159-ກນຍ.

ດໍາລັດ
ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍການປະກາດໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຖະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004

- ອີງໄສ່ ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ.ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6/5/2003
- ອີງໄສ່ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍບົງປະມານແຫ່ງລັດ ຂຶ້ງປະກາດໃຊ້ໂດຍລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ. ລາວ ສະບັບເລກທີ 40 /ສປປ, ລົງວັນທີ 13/08/1994;
- ອີງໄສ່ ມະຕີ ຂອງກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເຫຼື້ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ V, ສະບັບເລກທີ 45/ ສພຊ.V, ລົງວັນທີ 10/10/2003 ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ບົງປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກດໍາລັດ :

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ບົງປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004, ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 01 ຕຸລາ ປີ 2003 ເຖິງວັນທີ 30 ວັນຍາ ປີ 2004 ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບ ແຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ບົງປະມານແຫ່ງລັດ ສຶກປີ 2003-2004 ແມ່ນແຜນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕີກອງປະຊຸມ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຕັ້ງທີ 7 (ສະໄໝມທີ VII) ແລະ ມະຕີກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນເຫຼື້ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ V ໃຫ້ປະກິດຜົນເປັນຈິງ, ໂດຍມີທິດຫາງແລະໝໍາຫຼື; ບັນດາ ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍ່ ແລະ ການດຸ່ມດັ່ງໃຫຍ່ງ ຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ; ຄາດໝາຍການລືບລ້າງ ຄວາມຫຸກຍາກ, ຫລຸດຜ່ອນການຖາງປ່າ-ເຮັດໄສ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນການປຸງເປັນ; ກໍານົດໂຄງປະກອບ ພັດທະນາຕາມຂະແໜງການ

ແລະການພັດທະນາເຂດແລ້ວ; ກໍາມີດແຜນງານໂຄງການ, ແຜນເງິນ, ແຜນຄົນ, ບັນດາມາດຕະການ ແລະມາດຕະການຕົ້ນຕໍ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມທີດທ່າງ ແລະຄາດຫມາຍສູ້ຊຸມ ຫຼືກໍາມີດໄວ້ ໃນແຜນການ 5 ປີ (2001-2005).

ມາດຕາ 3: ຕາດຫມາຍສູ້ຊຸມ ດ້ວນເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃນສຶກປີ 2003-2004 ມີດັ່ງນີ້:

- ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ຫຼູບໃສ່ສຶກປີ 2002-03 ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,2% ໃນນັ້ນ :
 - + ຍອດຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ-ບໍາໄມ້ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 4% ກວມເອົາ 48,2% ຂອງ GDP.
 - + ຍອດຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫຍກໍາ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 10% ກວມເອົາ 26% ຂອງ GDP.
 - + ການບໍລິການໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,5% ກວມເອົາ 25,8% ຂອງ GDP.
- ຂັດຕາເງິນເນື້ ສະເລົ່ງທີ່ມີດີປີ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕົວເລກດຽວ ແລະຄວບຄຸມຂັດຕາແລກປູນ ໃຫ້ມີສະຖຸນລະພາບ.
- ຄວບຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງບໍລິມາດເງິນລວມ (M2) ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 18% ຫຼູບໃສ່ປັ້ງປຸງມາ.
- ຮັກສາການຂາດດຸນການຊ່າລະ ພຶກພະຕິ ກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 3 - 5% ຂອງ GDP.
- ເກັບລາຍຮັບງົບປະມານພາຍໃນໃຫ້ໄດ້ 2.936 ຕັ້ງກີບ ຫລື ເທົ່າກັບ 12% ຂອງGDP, ຫຼູບໃສ່ສຶກປີ ຜ່ານມາເພີ່ມຂຶ້ນ 15,5% ແລະຫຼຸດຜ່ອນການຂາດດຸນ ຖົບປະມານລົງໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 9% ຂອງ GDP.
- ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນທີ່ວ່າສັງຄົມ ກວມປະມານ 28% ຂອງ GDP, ໃນນັ້ນການລົງທຶນຂອງລັດ ກວມ 12% ຂອງ GDP; ການລົງທຶນ ຂອງເອກະຊຸມພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ 16% ຂອງ GDP, ລະດົມການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ບໍ່ຫຼັດສຶກປີຜ່ານມາ.
- ຂົນຂວາຍຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະກູ້ຍື່ມຈາກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ໄດ້ປະມານ 433 ລ້ານໂດລາ.
- ຫລຸດຜ່ອນຈ້ານວນຄອບຄົວທຸກຍາກລົງ ໃຫ້ໄດ້ປະມານ 50.000 ຄອບຄົວ, ຫລຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ໃຮໃຫ້ໄດ້ 15.000 ອຕ ແລະຫລຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ບູກຝື່ນໃຫ້ໄດ້ 4.500 ອຕ.
- ປະຕິບັດໄກຕາການຊຸດອົນໄມ້ ໃນສຶກປີ 2003-2004 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 270.000 (ສອງແສນເຈັດສິບພັນ) ແມ່ດກອນ.
- ຜະລິດເຂົ້າໃຫ້ໄດ້ 2,6 ລ້ານໂຕນ.
- GDP ສະເລົ່ງໃສ່ຫົວຄົນໃຫ້ໄດ້ 380 ໂດລາ ຫລື ເທົ່າກັບ 4.180.000 ກີບ, ຫຼູບໃສ່ສຶກປີຜ່ານມາ ເພີ່ມຂຶ້ນ 7,4% .

ມາດຕາ 4: ຕ້ອງສູ້ຊຸມປະຕິບັດ ແຜນລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ ຖົບປະມານປະຈຳປີ ຕາມຕົວເລກ ຫຼືສະພາແຫ່ງ ຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໄວ້ ໃຫ້ເປັນຈິງ ຊື :

- 4.1 ລວມຍອດລາຍຮັບທັງໝົດ (ນັບທັງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ) 3.377,4 ຕັ້ງກີບ , ໃນນັ້ນ ລາຍຮັບງົບປະມານພາຍໃນ 2.936 ຕັ້ງກີບ , ຫຼູບໃສ່ການປະຕິບັດໃນສຶກປີຜ່ານມາ ເພີ່ມຂຶ້ນ 15,5% , ໃນນັ້ນ:
- + ຈາກສ່ວຍສາອາກອນ 1.252,9 ຕັ້ງກີບ

+ ຈາກພາສີຂາເຊົ້າ-ຂາອອກ	<u>906,3 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ຈາກຫົ່ວມ	<u>35,1 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ຈາກຊັບສິນຂອງລັດ	<u>559,9 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ລາຍຮັບວິຊາການ	<u>32,0 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ລາຍຮັບຈາກການຂ່ວຍເຫຼືອລັດ ຂອງຕ່າງປະເທດ ນັບທັງເປັນໂຄງການ ແລະ ບໍ່ເປັນໂຄງການ	<u>465,0 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ແຫລ່ງລາຍຮັບ ຈາກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້	<u>150,0 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ລາຍຮັບຈາກກອງທຶນບຸລະນະຫາງ	<u>23,8 ຕັ້ງກີບ</u>

4.2 ແຜນລາຍຈ່າຍໃຈຢູ່ປະມານແຫ່ງລັດທັງໝົດແມ່ນ 5.619,9 ຕັ້ງກີບ ຫຼື ເທົ່າກັບ 23% ຂອງ GDP, ທັງໃລ້
ປີຜ່ານມາ ເພີ່ມຂຶ້ນ 21,3% ລາຍຈ່າຍ ຕົ້ນຕໍ່ປີ 2003-2004 ມີດັ່ງນີ້ :

1. ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ	<u>848,7 ຕັ້ງກີບ</u>
2. ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ	<u>384,0 ຕັ້ງກີບ</u>
3. ລາຍຈ່າຍດັດສິນ-ສົງເສີມ	<u>299,5 ຕັ້ງກີບ</u>
4. ລາຍຈ່າຍເງິນແກ ແລະ ບັງເອີນ	<u>40,0 ຕັ້ງກີບ</u>
5. ລາຍຈ່າຍເງິນສະສິນຂອງລັດຖະບານ	<u>150,0 ຕັ້ງກີບ</u>
6. ລາຍຈ່າຍທຶນສິນຕ່າງໆ - ຈ່າຍຊັ້າລະຫັ້ນສິນຕ່າງປະເທດ	<u>955,0 ຕັ້ງກີບ</u> <u>680,0 ຕັ້ງກີບ</u>
- ຈ່າຍຊັ້າລະຫັ້ນສິນພາຍໃນ	<u>275,0 ຕັ້ງກີບ</u>
7. ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນຂອງລັດ	<u>2.942,8 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຖູ້ຍົມຈາກຕ່າງປະເທດ	<u>2.159,0 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ຈ່າຍລົງທຶນພາຍໃນ	<u>760,0 ຕັ້ງກີບ</u>
- ຈ່າຍທຶນລົງທຶນ	<u>300,0 ຕັ້ງກີບ</u>
- ຈ່າຍໂຄງການສືບຕໍ່	<u>200,0 ຕັ້ງກີບ</u>
- ຈ່າຍສິນທຶນທຶນຕ່າງປະເທດ	<u>160,0 ຕັ້ງກີບ</u>
- ຈ່າຍໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່	<u>100,0 ຕັ້ງກີບ</u>
+ ຈ່າຍໂຄງການບຸລະນະຫາງໝວງແຫ່ງຊາດ	<u>23,8 ຕັ້ງກີບ</u>

ມາດຕາ 5: ການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນສິກປີ 2003-2004 ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕິກລົງຮັບຮອງເອົາ ການລົງທຶນຂອງລັດ ຈ້ານວນ 3.020
ໂຄງການ ລວມເປັນມູນຄ່າ 2.942,8 ຕັ້ງກີບ, ໃນນັ້ນ ທຶນພາຍໃນ 760 ຕັ້ງກີບ ແລະ ທຶນຕ່າງປະເທດ 2.159 ຕັ້ງກີບ.

ມອບໃຫ້ ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະການຮ່ວມມື ແຈງການລະອຽດ ໃຫ້ຂະແໜນງານ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົນພື້ນຖານ ການປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມດຳລັດເລກທີ 58/ ນຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ຂອງລັດ. ສ້າງລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ, ກົນໄກ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາແລະຄວບຄຸມການປະຕິບັດ ໃຫ້ເປັນສູບປະກຳ.

ມາດຕາ 6: ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະການຮ່ວມມື ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຕິດຕາມ, ພະຍາກອນ ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາຍາກ ແລະຊອກຫັນມາດຕະການ, ອີທິການແກ້ໄຂທີ່ຄືບຊຸດ ແລະມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອ ສະເໜີລົດຖະບານ ພິຈາລະນາ; ປັບປຸງກົນໄກການສ້າງ ແລະສັງລວມແຜນການ 5 ປີ ແລະແຜນການປະຈຳປີ ໃຫ້ ແທດເນັ້ນທີ່ກັບຕົວຈິງ; ການສ້າງ ແລະສັງລວມ ແຜນການປີ 2004-2005 ແລະແຜນການ 5 ປີ ຊັ້ງທີ VI, ຕ້ອງດໍາເນີນໄປພ້ອມງົງກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການສຶກປີ 2003-2004. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ຕ້ອງສົມທິບ ກັບຂະແໜນງານ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນແມ່ນີ້ ການພັດທະນາ ຕາມຂະແໜນງານ, ການພັດທະນາ ເຊດແຄວັນ, ແຜນແມ່ນີ້ ການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການນີ້ໃຊ້ບັນດາແຫຼ່ງທຶນ ອື່ນໆ ເຊົ້າໃນການພັດທະນາ ແລ້ວສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ສືບຕື່ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ການວາງແຜນ ແລະການພະຍາກອນ ເສດຖະກິດ ໃຫ້ແທດເນັ້ນ ກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 7: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງສປປ ລາວ ສົມທິບກັບ ຄະນະກໍາມະການແຜນ ການແລະການຮ່ວມມື ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນດຸນດັງເງິນຕາລວມ ແລະເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງແລະດຸນດັງ ຫົວເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແນໃສ່ສ້າງສະຖານະພາບ ຂອງເສດຖະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນ ແມ່ນີ້ ແລະແຜນງານການສໍາລະສະສາງ ພົມສົນຕ່າງປະເທດໃຫ້ສໍາເລັດ ແລ້ວນໍາສະເໜີ ໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 8: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ປັບປຸງລະບົບກົນໄກ, ອີທິການ ແລະລະບຽບການປະຕິບັດ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຕາມກິດໜາຍງົບປະມານ, ກິດໜາຍພາສີ, ກິດໜາຍອາກອນ, ກິດໜາຍທີ່ດິນ ແລະກິດໜາຍກູ່ວ້ອນ ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວນັ້ນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍມີລະບຽບການແບ່ງຂັ້ນເກັບ ແລະຈ່າຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງ ສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ.

ຫ້າມເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ຂະແໜນງານໄດ້, ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ອີກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນແລະຄ່າທ່ານງົມ ທຸກປະເພດຕາມລຳພັ້ງ. ທຸກການຍີກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ-ອາກອນແລະພັນຫະອື່ນໆ ຕໍ່ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕິກລົງ ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງກະຊວງການເງິນ. ຖ້າຂະແໜນງົມໄດ້ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ ຫາກ ຝ່າຍືນ ແມ່ນຈະຖືກພິຈາລະນາດ້ານວິໄນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 9: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສົມທຶນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ສືບຕໍ່ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງ ຕົນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນຂະແໜງພາສີ, ອາກອນ, ຊັບສິນທີ່ດິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະບໍລິສຸດປອດໄສ ໂດຍມີການ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງ ສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ກໍານົດປະເພດດ່ານນຳເຂົ້າ-ອອກສິນຄ້າ ໃນແຕ່ລະ ຫ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເຫັນມາສົມ ກັບຄວາມສາມາດ ແລະເງື່ອນໄຂຄຸ້ມຄອງຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະດ່ານ, ວ່າງລະບູງບການ ກ່ຽວກັບ ການກວດກາ-ກວດການການປະຕິບັດໜັນທີ່ ຂອງພະນັກງານພາສີ, ອາກອນ, ຊັບສິນທີ່ດິນ ແລະພະນັກງານ ການເງິນທຸກຂັ້ນ ແລວດ້າເນີນການກວດກາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ເຂັ້ມງວດໃນການລົງວິໄນຕື່ຜູ້ ລະເມີດ ລະບູງບກົດໝາຍ ແລະຍ້ອງຍື່ງທີ່ມີຜົນງານ ຢ່າງເຫັນມາສົມແລະຫັນການ.

ເພື່ອຮັດໃຫ້ ການຈັດຕັ້ງລາຍຮັບ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະສາມາດກວດສອບໄດ້ ຫັງຢູ່ສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະບ້ານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃຫ້ຂະແໜງພາສີ-ອາກອນທຸກຂັ້ນ ປັບປຸງລະບົບເຕື່ອງມີຮັບໃຊ້ ການເຄື່ອນໄຫວ ວູກການພາສີ-ອາກອນໃຫ້ທັນສະໄໝ, ຈັດຕັ້ງຕັ້ງກໍາຂັ້ນມູນສະຖິຕິແຫຼ່ງລາຍຮັບພາສີ-ອາກອນ ຢ່າງເປັນລະບົບຄືບ ຊຸດ; ວ່າງມາດຕະການ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ສະກັດກັນ ແລະບາບບາມການລັກລອບໜີພາສີ, ການຄ້າເຕື່ອນ ແລະ ການຄ້າສິ່ງຜິດກົດໝາຍອື່ນໆ ໃນທຸກຮູບແບບ.

ມາດຕາ 10: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະແຂວງ ສົມທຶນກັນໄກການຈັດຕັ້ງ ແລະວິທີການ ແບ່ງຂັ້ນເຕັບລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ໂດຍປະຕິບັດຕາມດ້າລັດ ເລກທີ 192/ນຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ກໍານົດລະອຽດໜັນທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ການເຕັບລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະຫ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຈະແຈ້ງ. ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໃຫ້ລວມສູນລາຍຮັບ ຈາກພາສີ, ອາກອນໄຕເລກທຸລະກິດ, ອາກອນຊົມໃຊ້ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທຸກປະເພດ ບັນຊີລາຍຮັບທີ່ສັງເງິນສູນກາງ ເປີດໄວ້ຢູ່ສາຂາຫຍນາຄານ ປະຈຳແຕ່ລະຫ້ອງຖິ່ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

- ລາຍຮັບເກີນແຜນ ທີ່ລັດຖະບານມອບ ໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບູງບກົດໝາຍ, ແມ່ນຈະອະນຸມັດໃຫ້ ຫ້ອງຖິ່ນນຳໃຊ້ 100%, ສ່ວນຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີລາຍຮັບເກີນດຸນນີ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະ ຕໍ່ສູນກາງຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນການ, ລະບູງບກົດໝາຍ ແລະຫັນເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້.

ພ້ອມດູວກັນນີ້ນ, ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສົມທຶນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຕື່ໜັນ, ປັບປຸງກົນໄກ ການຈ່າຍຍ້າຍພັນທະບັດຕັ້ງເງິນ ໃຫ້ລະອຽດ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບ ແລະສາມາດກວດສອບໄດ້. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາລາຍຮັບ ຈາກການຂ່າຍພັນທະບັດ ໂປ່ນໄຊ້ຈ່າຍ ບໍລິຫານ ຢ່າງເດັດຂາດ, ຕ້ອງນຳໃຊ້ຕາມເປົາໝາຍລົງທຶນ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ປັບປຸງລະບົບການຈັດຕັ້ງ ການຕິດສະແຕມ ສິນຄ້າ ແລະອື່ນໆໃຫ້ໄວ້ເຂົ້ນ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ ເພີ່ມເຕີມເຂົ້າງົງປະມານ. ພ້ອມດູວກັນ ໃຫ້ສົມທຶນກັນກວດກາ ແລະຫວັງເອົາໝີ້ສິນ ຂອງບັນດາທີ່ວ່າຍຫຼາຍກິດຕ່າງໆ ທີ່ມີພັນທະ ຕໍ່ງົບປະມານ ຂອງລັດໃຫ້ໜົດ.

ມາດຕາ 11: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າກົນໄກ ແລະລະບູງບການ ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ຂອງບັນດາຂະແໜງການສູນກາງ ແລະຫ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງເຂົ້ງຄົດກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ໄປຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ. ພ້ອມກັນນີ້ນ, ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະໃຫ້ສອດ ຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ນ ຂອງບັນດາກອງທີ່ມີຕ່າງໆ ຫ້າຂະແໜງການສູນກາງ ແລະຫ້ອງຖິ່ນສ້າງຕັ້ງຂັ້ນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ລວມສູນ ຜ່ານງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມກິດທາມາຍກໍານົດໄວ້ ທັງເພື່ອເສີມ ຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດ ຂອງແຫ່ງທຶນຕ່າງໆໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 12: ບັນບຸງລະບຽບຫລັກການ ໃນການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຖືບປະມານໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະຮັດຖຸມ, ຕາມລະບຽບກິດທາມາຍ ນັບທັງເປັນເຖິງຕາຕ່າງປະເທດ, ປະຕິບັດຢ່າງເລື່ອໆລັດ ສ້າງເລັກທີ 15/ນລ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະທຸລະກິດໄມ້, ສ້າງແຜນການດຸ່ນດ້ວງເຖິງຕາຕ່າງປະເທດ, ສ້າງລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກການສໍາລະສະສາງ, ການມອບພັນທະພາສີ, ອາກອນ ຕົ້ນປະມານຜ່ານລະບົບທະນາຄານ. ສ້າງລະບຽບ ການທີ່ເຂັ້ມງວດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆ ຂອງງົບປະມານແຕ່ຂັ້ນແຂວງ, ແຂວງລົງທາ ຂັ້ນເມືອງ ແລະບ້ານ.

ມາດຕາ 13: ພ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ຂະແໜງການໄດ້, ຫ້າງຖຶນໄດ້ ສ້າງທຶນສືບເພີ່ມໃຫ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຢຸດຕີ ການໃຫ້ທີ່ວ່າມ່ວຍທຸລະກິດ ປະຕິບັດໂຄງການກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຂັ້ນແຜນງົບປະມານຊໍາລະ ຕາມພາຍຫລັງ, ທຸກອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການເບີກຈ່າຍ ຈາກງົບປະມານຂອງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຮ່ວງລາຍ ຈ່າຍຂອງແຜນງົບປະມານ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລວຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 14: ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສົມທິບກັບກົມການປົກຄອງ ຄົ້ນຄ້ວາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິກິງ ຂອງລັດຖະບານ ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມເຖິງເດືອນ ແລະເງິນນະໄອຍບາຍໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໂດຍໃຫ້ ເລີ່ມປະຕິບັດນັບປະຕິບັດທີ 3 ສີກັບປີ 2003-2004 ເປັນຕົ້ນໄປ. ການປັບປຸງເຖິງເດືອນໃໝ່ຕ້ອງໄປພົມງົງກັບ ການຍິກຄຸນນະພາບວຽກງານຂັ້ນ, ການຫລຸດຜ່ອນຈ່ານວຸນພິນຂອງກົງຈັກ ແລະແກ້ໄຂສະພາບຄ້າງຈ່າຍເຖິງເດືອນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ມາດຕາ 15: ມອບໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດນະໄອຍບາຍ ເຖິງຕາແບບຄ່ອງຕົວ, ສືບຕໍ່ ປະຕິບັດນະໄອຍບາຍອັດຕາແລກປົງທີ່ຄ່ອງຕົວ ແລະນະໄອຍບາຍອັດຕາດອກເບັງບວກ, ສິ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ເຖິງກີບ ໃນການຊໍາລະສະສາງພາຍໃນໃຫ້ຫລາຍຂັ້ນ. ໃຫ້ອກລະບຽບການທີ່ສອດຄ່ອງ ເພື່ອປະຕິບັດການຊໍາລະເປັນເຖິງ ຕາຕ່າງປະເທດ ຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ແລະຄຸ້ມຄອງກະແສການໃຫລເຂົ້າ- ອອກຂອງເຖິງຕາຕ່າງປະເທດ ຕາມລ ຂບງບການວາງໄວ້.

ມາດຕາ 16: ນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ແລະເຄື່ອງມືການເຖິງທີ່ຄ່ອງຕົວ ເພື່ອສ້າງເຖິງອຸນໄຂໃຫ້ຄັ້ງສ່າຮອງ ເຖິງຕາ ຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ, ມອບໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຂັ້ນທະນາຄານຫຼຸລະກິດ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນ ການບໍລິການ ຂອງທະນາຄານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກັວ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອຖື ແກ່ລູກຄ້າ.

ມາດຕາ 17: ໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄົ້ນຄວາໄຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບ ສະຖາບັນການເງິນຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອກະຕຸມການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ສ້າງຄວາມເຊື້ອຖືຕໍ່ລູກຄ້າ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນເຈົ້າພາບຈັດສໍາມະນາງໝາຍຫົວຂີ້ ເພື່ອ ກະກົມເງື່ອນໄຂກ້າວໄປສູ່ ການພັດທະນາ ຕະຫລາດເງິນທຶນ ໃນຕໍ່ໜັນ ແລ້ວ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 18: ທຸກໄຄງການລົງທຶນທີ່ນີ້ໃຊ້ແທລ່ງທຶນຂອງລັດ, ນັບທັງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ແກ່ລັດ ວິສາຫະກິດ, ການສົມທິບທຶນຂອງລັດກັບພາກເອກະຊຸມ; ການປະກອບຫຼຸນຂອງລັດໃນການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ປະສົມກັບພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ລວມແຕ່ຕ້ອງໄດ້ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນຜ່ານແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ມີ ການປະເມີນເຜີນ ກ່ອນການອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນ; ບັນດາຂະແໜງການສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງເຂັ້ມງວດປະຕິບັດ ລະບູງບການ ຕິດຕາມປະເມີນເຜີນໄຄງການລົງທຶນ ຂອງລັດ ຕາມລະບູງບການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງທີ່ມີແລ້ວ.

ມາດຕາ 19: ມອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວາໄວ ຮ່າງດ້າລັດ ກ່ຽວກັບກໍານົດໝາຍ, ມາດຖານລາຄາທີ່ວ່ອຍການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແບ່ງຕ່າງໆ ນັບທັງກ່າ ນົດລາຄາກາງ ໃນການຄົດໄລ່ການສົ່ນເປົ້ອງ ເພື່ອເປັນເພື່ນຖານບັງລັບໃຊ້ໃນການວາງແຜນ, ອຸ່ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນເຜີນໄຄງການ ແລະ ກົດຈະການລົງທຶນຕ່າງໆຢ່າງເປັນລະບົບ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ສົມທິບກັບກະຊວງ, ຂະແໜງການຕ່າງໆ ອອກລະບູງບການທີ່ໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແກ່ບໍລິສັດພາຍໃນຂອງລາວ (ທີ່ນີ້ໃຊ້ວັດສະດຸກໍສ້າງພາຍ ໃນເປັນຕົ້ນຕໍ່ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ) ຮັບເໝົາໄຄງການກໍ່ສ້າງທີ່ໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ເພື່ອເສັນຂະຫຍາຍ ກໍາລັງແຮງ ຂອງເສດຖະກິດພາຍໃນ ແລະ ຮັກສາຄ່າເງິນກີບໃຫ້ມີຄວາມໜັ້ນຄົງ.

ມາດຕາ 20: ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ກະຊວງຄົມ ມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແຕ່ຕັ້ງຫຼຸນວ່ອຍໆນາວິຊາການ ລົງສົມທິບກັບທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອກວດກາດ້ານເຕັກນິກ, ການອອກແບບ ແລ້ວ ປະເມີນເຜີນສ່າລັບບັນດາໄຄງການສືບຕໍ່ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງກວ່າ 50 ຕື່ກີບ ທີ່ທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງນັ້ນ ແລ້ວ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ວ່າຈະສືບຕໍ່ ທີ່ ໂຈການກໍ່ສ້າງໄຄງການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 21: ເພື່ອປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເປັນຫັນສະໄໝໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ ເພື່ອລັກກ້ວ, ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າແລະ ແຂວງ ສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວາ ສ້າງໄຄງການບຸລິມະສິດຜະລິດສິນຄ້າ ຫລື ການບໍລິການທີ່ເປັນປາຍແຫລມ, ໄຄງການປັບປຸງຍົກລະດັບເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ເອົາເຂົ້າແຜນລົງທຶນໃນປີຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 22: ໃຫ້ຄະນະຊັ້ນການຜະລິດສິນຄ້າຂັ້ນສູນກາງ ສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວາຢັບ ບຸງກິນໄກການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດໄຄງການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ກອງທຶນສົ່ງເສີມຜະລິດສິນຄ້າຂອງລັດຖະ

ບານໄດ້ອະນຸມັດໄປແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງລາຍງານ ໃຫ້ລັດຖະບານຊາບເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 23: ມອບໃຫ້ກອງເຂົາຄະນະຂຶ້ນໆ ການຜະລິດສິນຄ້າ ສົມທີບັນກະຊວງການເງິນ, ຫະນາຄານ ແລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປ່ອຍສົມເຊື້ອບັງສິ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າ ໂດຍຕ່າມລະບົບ ທະນາຄານ ຕາມນະໄຍບາຍ ອົມຊຸມດອກເບູ້ງ, ໃຫ້ກໍານົດລະບູ້ບ ແລະກົນໄກທີ່ຕ້ອງຕົວ ເພື່ອປ່ອຍສົມເຊື້ອ ໃຫ້ຖືກເບົາຫາຍສິ່ງເສີມຢ່າງແທ້ຈີງ ແລະເຮັດໃຫ້ນະໄຍບາຍ " ໜຶ່ງເມືອງ ຫົ່ງຜະລິດຕະພັນ "ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ.

ມາດຕາ 24: ມອບໃຫ້ຄະນະປັບປຸງທຸລະກິດ, ກະຊວງການເງິນແລະທະນາຄານ ສືບຕໍ່ປັບປຸງການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຂອງລັດວິສາຫະກິດ ໃຫ້ສໍາເລັດເປັນກ້າວງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຕືອນໄຫວມີປະສິດທິພາບກວ່າເກົ່າ, ພ້ອມຄູງວັນນັ້ນ, ກໍເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງລະບົບບັນຊີຂອງລັດວິສາຫະກິດ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະຮັບປະກັນຄວາມໄປ່ງໄສ.

ທ້ອງການປັບປຸງທຸລະກິດ ຂອງສໍານັກງານນາຍກັດຖະມິນຕີ ຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນປັບປຸງວິສາຫະກິດຢ່າງຕັ້ງໜັກແລະມີຜົນສັກສິດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດ້າເນີນງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 25: ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການພະລັງງານແຫ່ງຊາດ ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາວິທີທາງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາໂຄງການນີ້ເທິນ 2 ໃຫ້ສາມາດດໍາເນີນໄປຕາມແຜນ, ສືບຕໍ່ພັດທະນາໂຄງການໄພໝ້າພະລັງນັ້ນ, ພະລັງງານຖ່ານທີ່ ແລະພະລັງງານດ້ວຍແສງຕາເວັນ ແລະພັດທະນາພະລັງງານທີ່ມີແລ້ວ. ພ້ອມຄູງວັນນັ້ນ, ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້ານະໄຍບາຍ ນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະນະໄຍບາຍປະຢັດ.

ມາດຕາ 26: ມອບໃຫ້ກົມການປົກຄອງ ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງນະໄຍບາຍ ແລະມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນການຜົນຂະຫຍາຍກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ຂັ້ນເທິງກໍານົດສິດ, ຫັນຫຼື, ຄວາມຮັບຜິດຂອບຂອງສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ, ຈະແຈ້ງ ໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 27: ຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃຫ້ມີຄວາມສັກສິດ ໂດຍມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການແຜນການແລະການຮ່ວມມື, ກະຊວງການເງິນ, ຫະນາຄານ ສົມທີບັນກັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະປັບປຸງບັນດາລະບູ້ບການ, ຂ້າກໍານົດ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະການປະສານງານຕ່າງໆຕ່ອງຕົວກວ່າເກົ່າ.

ມາດຕາ 28: ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ແຂວງ ແລະເມືອງ ອົງໄສ່ພາລະບົດບາດຂອງຕົມ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງລະບູ້ບການ, ມາດຕະການລະອຸງດີ່ສອດຄ່ອງ ເພື່ອປະຕິບັດນະໄຍບາຍ ແລະກົດໝາຍທີ່ມີແລ້ວ ແລະນະໄຍບາຍເພີ່ມເຕີມ ທີ່ກໍານົດອອກໃນແຜນການປີ 2003-2004 ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂລະດົມ ແລະສິ່ງເສີມຫຼັກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ

ໃຫ້ເຊົ້າຮ່ວມໃນການລົງທຶນຜະລິດສິນຄ້າ ແລະບໍລິການ ໃນຂະແໜງການ ແລະຫັກຕົ້ນຂອງຕົນ ຫຼືມີເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ.

ມາດຕາ 29: ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະກະຊວງການຄ້າ ຄົ້ນຄວ້າກົນໄກຄວບຄຸມທີ່ຮັດກຸມ ແລະເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ການປະຕິບັດຄໍາສິ່ງນາຍກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 15/ນຍ, ກ່ຽວກັບການຫ້າມສິ່ງໄມ້ທ່ອມອອກສູ່ ຕ່າງປະເທດ ແລະສະເໜີແຜນໄລຍະສັນແລະໄລຍະຍາວ ທີ່ມີໂຄງການລະອຽດ ໃນການສິ່ງເສີມການບຸງແຕ່ງໄມ້ ສ້າລັດຮູບ ທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງເພື່ອສິ່ງອອກ ໂດຍຕິດພັນກັບການບູກປ່າໄລຍະຍາວ, ສ້າງແຜນແລະມາດຕະການ ເພື່ອປິດບໍ່ຫ່າມປະຊາດ ຫັນມາພັດທະນາປ່າເສດຖະກິດເປັນກ້າວງໄປ ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງຂອງປ່າແຫຼ່ງນີ້ ແລະ ຂົວໝາງພັນຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 30: ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະຫັດຖະກຳ, ກະຊວງການຄ້າ, ອະນະກຳມະນາຄານ ແຜນການ ແລະການຮ່ວມມື ແລະກະຊວງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສິມທີບັນຄົ້ນຄວ້ານະໄຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຕ່າງໆ ໃຫ້ສ້າລັດໄດຍໄວ ເພື່ອພັດທະນາແລະຄຸນຄອງເຂດເສດຖະກິດຍືເສດ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຄ້າເສ ລື ແລະ ການບໍລິການຜ່ານ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕິກົງແລ້ວນັ້ນ ແນໃສ່ສິ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະການບໍລິການໃຫ້ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 31: ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງເຂັ້ມງວດປະຕິບັນນະໄຍບາຍປະຢັດມັດທະຍັດ ໃນການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານ, ງົບປະມານລົງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອມີທຶນຮອນສຸມໃສ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ກໍສ້າງຮາກຖານການ ເມື່ອ ແລະພັດທະນາຂົນນະບົດ ແນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລົງເຫຼືອລະກ້ວ, ຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ແລະວັດທະນະທ່າ-ສັງລົມ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ດີຂຶ້ນ ກວ່າເກົ່າ.

ມາດຕາ 32: ມອບໃຫ້ກະຊວງການຄ້າສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ວາງນະໄຍບາຍອອກ ແລະບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ຕິດຕາມ, ດັດສິມ ແລະແຊກແຊງຄຸມຄອງ ລາຄາສິນຄ້າ, ລະບຽບການແບ່ງຂັ້ນ ເພື່ອຄຸມຄອງ ການນໍາເຂົ້າ ສິນຄ້າຢຸດທະສາດ ກັບບັນດາແຂວງ, ບັບບຸງແລະສ້າງກົນໄກທີ່ສອດຕ້ອງ ເພື່ອຊູກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າທິດ ແທນການນໍາເຂົ້າ ແລະເປັນຂາອອກ. ເປີດກວ້າງຕະຫລາດສິ່ງອອກສິນຄ້າ, ເພີ່ມການຈັດງານວາງສະແດງສິນຄ້າ, ຕະຫຼາດນັດຂອງປະຊາຊົນ, ການສິ່ງເສີມການຄ້າຊາຍແດນ ແລະການຄ້າຜ່ານແດນໃຫ້ແຂງແຮງກວ່າເກົ່າ.

ມາດຕາ 33: ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະຫັດຖະກຳ ຄົ້ນຄວ້າ ບັບບຸງນະໄຍບາຍ ໃຫ້ສອດຕ້ອງໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະຫັນສະໄໝ, ຄຸມຄອງການຊຸດຄົ້ນແຮ່ຄໍາ, ທອງແດງ, ແກ້ວປະເສີດ ແລະແຮ່ອ່ນໆ ຕາມກົດໝາຍບໍ່ແຮ່ຫ່າວ່າອອກ. ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳສ້າລັດການບັບບຸງ ຮ່າງດ້າລັດ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມ ຖຸລະກົດຂະໜາດນັ້ນ ແລະຂະໜາດກາງ ເພື່ອສະເໜີຜ່ານລັດຖະບານ ອະນຸ ນັດ ໃນຕົ້ນປີ 2004.

ມາດຕາ 34: ໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ອ່າງກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລະການປະກັນສັງຄົມ ທີ່ກວມເອົາຫຼຸ້າພາກສ່ວນເສດຖະກິດ. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ເງິນເດືອນ ສໍາລັບຂຶ້ງເຂດວິສາຫະກິດ ມັບທັງວິສາຫະກິດການລົງທຶນ ຂອງຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 35: ໃຫ້ກົມການປົກຄອງ ສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍບຸກລະດົມ ແລະ ນາ້າໃຊ້ປັນຍາຄວາມຮູ້, ປົດຮຽນທີ່ອຸດົມຮັ້ງມີຂອງຄົນລາຈາກຫຼຸ້າພາກສ່ວນ (ນັບທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຄົນລາວ ທີ່ຮັກຊາດ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ) ເພື່ອປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງທັນນີ້ ເຊົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ສົດສອນ, ໃຫ້ຄ່າປິກສາ, ຜິກອົບຮົມ ໃນສະຖາບັນສຶກສາ, ເວທີສໍາມະນາ ແລະ ສຸບການອື່ນ ເພື່ອສ້າງກ່າວັງແຮງສັງລວມ ໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 36: ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທີ່ການ, ກະຊວງສາຫາລະນະສຸກ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທ່າ ສົມທິບກັນຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງແຜນແມ່ນີດ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ: ໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທີ່ການ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງໂຄງການ ບໍາລຸງຄູ ແລະ ພັດທະນາຫລັກສູດການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຖານ, ໂຄງການຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບວູກງານອາຊີ ວະສຶກສາ, ການສຶກສາຂັ້ນສູງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ໄດ້ມາດຖານ, ປັບປຸງນະໂຍບາຍການສຶກສາພາກເອກະຊີນ ເພື່ອຂະຫຍາລໂຮງຮຽນຂັ້ນຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະທັງໝົດ, ເປັນຕົ້ນ: ໂຮງຮຽນສາມັນ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລ ແລະ ອື່ນໆ. ຮັບຮອນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ພິກເວັ້ນພາສີ, ອາກອນທີ່ເຫັນຈະສົມ ໃນຂຶ້ງເຂດນີ້ ເພື່ອຈະ ໄດ້ຕິກລົງ ແລະ ບະກາດໃຊ້ ແມ່ໄສ່ລະດົມກ່າວັງແຮງທີ່ວັນສັງຄົມ ເຊົ້າໃນການຂະຫຍາຍການສຶກສາ.

ມາດຕາ 37: ມອບໃຫ້ກະຊວງສາຫາລະນະສຸກ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງເປັນໂຄງການ ແລະ ວ່າງນະໂຍບາຍ ທີ່ຈະເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາພະຍາດ ແລະ ໄລກລະບາດ ທີ່ຈະເປັນກ່ອນໜູ້ຢູ່ປະເທດເຊົາ ສີບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕາຫນ່າງການບໍລິການສຸຂະພາບ, ການປິ່ນປົວປະເທດເສັງຄ່າ ແລະ ບໍ່ເສັງຄ່າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ໂດຍແບ່ງເປັນປະເທດງຸ່ມຄົນ ທີ່ຄວນປະຕິບັນນະໂຍບາຍ ແລະ ສຸຂະພາບນາໄມເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 38: ມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນການ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາສີມີແຮງງານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ຄົ້ນຄວ້າແຜນແກ້ໄຂແຮງງານຕ່າງດ້າວ ທີ່ເຂົ້າມາບໍ່ຖືກກິດໝາຍ ແລະ ແກ້ໄຂແຮງງານລາວ ທີ່ໃໝ່ໄປປະເທດໃກ້ຄົງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ (ໄລຍະຍາວສ້າງຢຸດທະສາດ ຮ່ວມມືເສດຖະກິດ ສ້າງວຽກເຮັດງານທ່າ ກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານ). ເອົາໃຈໃສ່ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ປັບປຸງນະໂຍບາຍ 194/ນຍ ປະຕິບັນນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຕູ້ທີ່ມີຜົນງານຕໍ່ການປະຕິວັດ, ຜູ້ອອກກິນເຢັ້ງບໍ່ມານໃຫ້ດີ ແລະ ທີ່ວໆເຖິງ.

ມາດຕາ 39: ມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທ່າ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງໂຄງການ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບສື່ມວນຊົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ຊັດເຈນ, ຫັນເວລາ, ເປັນສື່ໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ທັງມີລັກສະນະສຶກສາ ອົບຮົມ ໄປຕາມແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງໜັກ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານລະບູບກົດໝາຍ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວິຊາການຕ່າງໆ; ເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາຕົວແບບ, ວຽກດີຄົນເຕັ້ນ; ສົງເສີມວັດທະນະທ່າທີ່ມີມູນເຊື້ອອັນດີງາມ ໃຫ້ຮັບໃຊ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. (ໃຫ້ຈັດສໍາມະນາເຜີຍແຜ່ ຄວາມຮູ້ໃນໝາຍໆທີ່ວ່າ ທີ່ສົງເສີມມູນເຊື້ອ ແລະ ວັດທະນາທ່າຂອງຊາດ).

ມາດຕາ 40: ມອບໃຫ້ກົມການປົກຄອງ ສິນທີບັນດາຂອງການເງິນ ແລະຫ້ອງການປັບປຸງທຸລະກິດ ຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍເຖິງເດືອນພະນັກງານ ແລະກໍາມະກອນ ຢູ່ຂົງເຂດລັດວິສາຫະກິດ ເພື່ອຮັດໃຫ້ພະນັກງານ, ກໍາມະກອນເຫຼີ່ມັນ ມີລະເຕັບເງິນເດືອນທີ່ສິນເຫດສິນ.

ມາດຕາ 41: ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະການຮ່ວມມື ແລະຂະແໜນງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສິນທີບັນສ້າງແຜນຜົນຂະຫຍາຍ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານລຶບລ້າງຄວາມຫຼຸກຍາກ, ທັງນີ້ ກໍ່ເພື່ອແນ່ນໜ້າລະອຽດໃຫ້ຂະແໜນງານ ແລະຫ້ອງຖິ່ນ ນາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະຫຼາກທີ່ລະກຳວ່າ.

ມາດຕາ 42: ໃຫ້ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດ, ສະຖາບັນອື່ນໆ ຈັດສໍາມະນາຫາຄວາມຮູ້ ແລະເຜີຍແຜ່ ປິດຮຽນການພັດທະນາ ຫຼືຍືນຍົງ, ໃນຫົວຂໍຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບກາລະໄອກາດທີ່ອໍານວຍ ແລະສິ່ງຫັກຫາຍືນກະທິບທາງລົບ ຂອງໄລກາພິວດ ແລະການເຊື່ອມໄລຍ່ເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບການຍົກສູງຄວາມສາມາດ ໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 43: ໃຫ້ອີງການວິທະຍາສາດ ຕັກໂນໄລຊີ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ສະເໜີທີ່ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດການນຳໃຊ້ ສໍາລັບຂະແໜນງ່າຍ້າທີ່ເຫັນວ່າເຫມາະສິນກັບ ສປປ.ລາວ, ໃນນີ້ ມັບທັງໂຄງການຮ່ວມມື ຄົ້ນຄວ້າກັບສາກົນ, ໂກງານກໍ່ສ້າງນັກຄົ້ນຄວ້າ ໃນດ້ານຕ່າງໆ ທັງໝູ່ພາຍໃນ ແລະພາຍນອກ, ສ້າງແຜນລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ເຊົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ຈາກພາຍໃນສິນທີບັນດາການຍາດແຍ່ງໆ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ, ສ້າງແຜນນຳໃຊ້ຜົນສໍາເລັດ ດ້ານວິທະຍາສາດຂອງໄລກ ເຊົ້າໃນການພັດທະນາ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະເກັບກຳພູມປັນຍາ ຂອງປະຊາຊົນໃນການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະການດໍາລົງຊີວິດທີ່ດີ ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະເຜີຍແຜ່ ຈາກຫ້ອງຖິ່ນນີ້ໄປສູ່ຫ້ອງຖິ່ນອື່ນໆ.

ມາດຕາ 44: ໃຫ້ກະຊວງຢູ່ຕິທຳສິນທີບັນດາ ກັບອີງການສາມ ແລະອີງການໄອຍະການ ເພື່ອກໍານົດມາດຕະການອັນຈານເປັນຕ່າງໆ ແຜ່ນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຢູ່ຕິທຳໃນສັງຄົມ, ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການປະຕິບັດ ກິດໝາຍ ແລະລະບູບການຕ່າງໆ ເປັນຕົນ ແມ່ນການປະຕິບັດຄ່າຕັດສິນຂອງສາມ; ຄົ້ນຄວ້າໂຄງການສ້າງນິຕິກໍາເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ມັບມືມັບເປັນລະບົບຄືບຖວນ ເຫຼືອລະກຳວ່າ. ພ້ອມທັງຈັດສໍາມະນາ ແລະໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແຜ່ນໃສ່ຮັດໃຫ້ຫ່ວັງສັງຄົມເຊື່ອມຊື່ມ ຢ່າງນັກແໜ້ນນັກວ່າເກົ່າ.

ມາດຕາ 45: ຂະແໜນງານປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອໍານາດການປົກຄອງຫຼຸກຂັ້ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ອີກຄຸນມະພາບວຽກງານ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕາມແນວທາງຂອງພັກ, ແຜ່ນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມເປັນລະບູບຮຽບຮ້ອຍ ໃນສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນຫ້ວປະເທດ ດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມປອດໄພ, ຕ້າງໜ້າປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງສາພັດທະນາ ປະເທດຊາດ, ຂົນຂວາຍ, ບຸກລະດົມ ແລະຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເຊົ້າຮ່ວມວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ຮາກຖານໃຫ້ກວ້າງຂວາງ.

ມອບໃຫ້ກະຊວງບ່ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງບ່ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສິມທີບ ກັນຄົນຄວາມບູງການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສິມ ເພື່ອຂ້ານວຍຄວາມສະດວກ, ຄຸມຄອງ ແລະ ຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ, ນັກຫຼະກິດ, ນັກລົງທຶນ, ນັບທັງຜູ້ຊົງ ຊານຕ່າງປະເທດ ຜົນໃສ່ສ້າງສະພາບ ແວດລອມທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນຫຼະກິດ ແລະ ລົງທຶນ ຢູ່ລາວ ຕາມນະໄຍບາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 46: ມອບໃຫ້ອີງການທ່ອງທ່ຽວ ສ້າງໂຄງການປັບປຸງການບໍລິການ ການທ່ອງທ່ຽວທຸກປະເທດ ໃຫ້ ໄດ້ມາດຕະຖານເພື່ອດຶງດູດ ນັກທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທີ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ເຮັດຂາອອກກັບທີ່ ຢູ່ໃນແຕ່ລະຫ້ອງຖື່ນ, ໃຫ້ສິມທີບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົນຄວາມກຽມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເປີດດ້ານສາກົນທີ່ ເໝາະສິມ, ປະຕິບັດການອອກວິຊາກັບດ່ານ ໃຫ້ກວ້າງກວ່າເກົ່າ, ສ້າງແຜນຝັດທະນາພື້ນຖານ ຮອງຮັບດ້ານການ ທ່ອງທ່ຽວ. ສະເພາະນັ້ນ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າກະກຽມໃຫ້ແກ່ການເປັນເຈົ້າພາບ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີທ່ອງທ່ຽວອາຊຸນ ແລະ ຈານຕະຫຼາດນັດທ່ອງທ່ຽວອາຊຸນ ຢູ່ນະຄອນວຽງຈັນ ໃຫ້ດີ.

ມາດຕາ 47: ມອບໃຫ້ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ກະຊວງການຕົ້ນ ແລະ ກະຊວງ ຂະແໜນງານອື່ນໆ, ຄົນຄວາສ້າງບົດແຜນນຳ ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານລະອຽດ ດ້ານວິຊາສະ ເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕິນ ເພື່ອຜົນຂະຫຍາຍດໍາລັດສະບັບນີ້, ໂດຍໃຫ້ລາຍງານ ຕໍ່ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ປະຈຳ ເດືອນຕຸລາ ຂອງປີ 2003 ນີ້.

ມາດຕາ 48: ມອບໃຫ້ບັນດາ ບໍ່ມີລັດຖະມົນຕີວ່າການ, ຫົວໜ້າອີງການໜູບເຫຼົາ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ວຽງຈັນ, ເຈົ້າແຂວງ ແລະ ຫົວໜ້າເຂດີເສດ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ລາຍງານຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍ່ ຢ່າງເປັນລະບົບປຶກກະຕິ.

ມາດຕາ 49: ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ ວັນທີ 01 ຕຸລາເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10 ຕຸລາ 2003

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວິລະຈິດ